

ré možná ani tolik přírodě nepomohou, jako by mohly pomoci takové nové sekačky.

A bylo složitější na tomto stroji zaškolit zaměstnance? A jsou někteří z nich myslivci?

Ano, školení proběhlo, ale rotačky jsou plus minus podobné, jednalo se v podstatě opravdu jen o seznámení se s novými funkcemi a možnostmi souvisejícími se senzory, o tom, jak na signály reagovat a jak nastavit potřebné parametry. A mezi traktoristy žádné myslivce nemáme, ale protože se s místními myslivci znají a spolupracují, tak jsou to už takové skoro-myslivci. A konkrétně ten, se kterým jste jezdil, a má na starost nový stroj, má bratra myslivce.

Aktuální zkušenosti?

Sekáme teprve pátý den, zatím se pomocí Sensosafe našlo 11 srnčat. Když si domyslím, že sekačka bude sloužit více let, tak v součtu zachrání mnoho mladých životů zvěře. Jak vidíte, tak tu na poli jezdí další dvě stejné sekačky, ale bez senzorů, opravdu nelze zjistit, kolik srnčat zůstalo pod posečenými řádky, to prostě mnohdy nemůže i při nejlepší vůli traktorista z kabiny vidět. Byli bychom proto spokojeni, pokud by byla možnost dovybavit i ty starší sekačky senzory.

Jak vidíte nové nařízení na omezení velikosti jedné plochy plodiny na 30 ha? Dělá vám to problémy?

Problémy nám to nedělá, musíme to dodržovat a respektovat.

A z hlediska ekonomiky, souvratí, obracení a efektivity využití techniky?

Ani to není nějaký zásadní problém, samozřejmě na větších plochách využijete techniku efektivněji, měli bychom práci snazší, ale my přece musíme plnit také společenskou povinnost. Nejde říct uděláme celiny a po nás potopa.

Ale na zemědělce se stále útočí....

Protože většina kritiků nemá správné informace, naše zemědělství je ve srovnání se starými unijními zeměmi ekologické. Například když se vezme spotřeba účinných látek na hektar u nás a v unijních zemích, tak u nás je spotřeba 1,9 kg, v Rakousku 3,1 kg a v Německu 3,4 kg na hektar. Opravdu z pohledu užívání agrochemikálií si nestojíme v porovnání se západní Evropou nijak špatně, naopak bychom jim mohli být příkladem.

Pěstujete také energetické plodiny? Máte třeba bioplynku?

Protože máme silnou živočišnou výrobu,

zaměřenou na produkci mléka, tak potřebujeme kvalitní krmení, žádné energetické plodiny. Všechno zkrmíme. Zemědělci mají dělat potraviny a ne energie. Slámu nakupujeme. Polovinu stavu dobytka máme na slámě a druhá půlka je kejdová, ale s přistýlanými boxy. Takže dokonce i nakupujeme slámu od jiných.

Účastníkem debaty na poli vojtešky byl také **František Smejkal**, hospodář MS Pavlov. Funkci hospodáře vykonává už 28 let.

Hlavní zvěří je tu srnčí, divoáci jen přecházejí, škody jsou jen nahodilé. Z drobné zvěře se nám poslední dobou docela zvedá zajíc. Je jich vidět dost v době sekání porostů, pak přijdou žně a zajáci se ztratí. Koroptve tu taky občas vidíme, ale problém je množství pernatých dravců, hlavně je plno motáků, k tomu připočítejte i krkavce. Sám jsem měl za domem hejtno 18 koroptví, zimu jich přežilo možná pět, ostatní posbírali dravci.

Zkoušelo se tu na ochranu srnčat mnoho způsobů, začínali jsme procházením, pak jsme dávali na odstrašení igelitové pytle, světelné pláště, zkoušeli jsme i zvukové pláště

a v poslední době se nám osvědčují válečky z dřevité vlny napuštěné Hagopurem. Válečky s Hagopurem dáváme do porostu několik dní dopředu, zemědělská společnost nám hlásí seče dostatečně včas, to je základ. Ale v našem spolku je nás jen třináct, z toho sedm důchodců, je stále obtížnější procházení a zapachování velkých ploch. Proto jsme přivítali, že se začala používat žací kombinace se senzorovými lištami.

Takže spolupráce s akciovkou je v tomto směru bez problémů?

Ano, chodíme na brigády, sbíráme kameny, za to zase dostáváme seno na zimu a krmění pro zvěř, krmíme ovsem. Většinu pozemků v našem spolku obhospodařuje akciovka.

Děláte v honitbě nějaká opatření pro zvěř?

Vysazovali jsme v minulosti kaštiny, duby a javory. Chtěli bychom ozelenit i další cesty v honitbě, ale narážíme na soukromé majitele, mnohdy jich je více a je s nimi obtížná dohoda.

Dovolte mi na závěr drobnou úvahu. Jak jsem napsal na začátku, měl jsem možnost zažít se-noseč i z kabiny moderního stroje a popovídat si při práci na poli s traktoristou. A vnukl mi podle mne onu základní myšlenku. Při povídání totiž také zmínil: *Pojezdová rychlost s takovým strojem je možná někde kolem 12 či 13 km/h, ale jak vidíte, jedu 7, maximálně 8 km/h. Za ty předchozí první dny sečení jsem si totiž ověřil, že to je tak akorát, abych stačil zastavit po zapípání senzoru. Budu tu na poli sice déle, ale zase mám čisté svědomí, že se zachrání srnčata. Samozřejmě bych mohl senzory vypnout a jezdit, ale proč bych to dělal?!*

A v tom to je! Technika není všemocná, nové sekačky Pöttinger Novacat se senzory jsou chytře a funkčně vymyšlené, fungují z mého pohledu naprosto úžasně, ale lidský faktor plně eliminovat nemohou. Takže to je nejen o pořízení nové moderní zemědělské techniky, ale také o pochopení, vstřícnosti a uvědomění si místa zemědělců, myslivců a techniků v dnešní přírodě. Pokud budou všichni spolupracovat, pokud budou brát stroj jako perfektně funkční nástroj pro prosazení dobrých skutků a nebudou hledět jen na peníze, čas a pohodlí, pak mají i ta srnčata šanci.

Kéž by se tedy začalo objevovat více takových „chytrých“ žacích strojů na našich polích, kéž by se našla i podpora ze strany ministerstva. Nejen srnčí zvěř si to zaslouží, zvěř totiž opravdu není nepřítel státu!

připravil Jiří KASINA